

โปรดนักคำศัพท์ ใน มรณาวาณธรรม

หน้า	บรรพคต (ฉบับลง)	คำศัพท์	นักเป็น
๑๘	๕	ธรรมะชั้น	ซึ่งเป็นธรรมะชั้น
๓๓	๑๐	มาฆะ	มาฆะ -
๔๗	๓ (ฉบับขึ้น)	ฉลาด. คือรู้	ฉลาด คือคนที่รู้
๕๖	๑๑	ท้องประปน	ท้องที่ประปน
๕๘	๑๒	เรื่อง	(ชีวิตออกเสีย)
๕๕	๕ (ฉบับขึ้น)	กฤษณา	กฤษณา
๕๕	๔	คืออะไร เช่น	คืออะไร เช่น
๗๒	คำพิสด	ความ	-ความ
๗๓	๒	ความ	-ความ
๗๓	๒ กับ ๓	ป สัทธา	ป สัทธา
๗๐	๔ (ฉบับขึ้น)	ปรักกม	ปรักกม
๗๐	๔ (..)	อปป	อปป
๗๔	๘ (..)	หันคัสของ	หันคัสของ
๗๐๐	๖ (..)	ราชา	ราชา
๗๕๕	๑๐ กับ ๑๑	ฉก	ฉก ๘
๗๕๕	๑๑	จะทำวิ	จะทำวิชาและวิ
๗๕๓	๑๑	เมื่อคา	เมื่อคุณคา
๗๕๓	๑๒	แกไป	โธมไป
๗๕๒	๖ (ฉบับขึ้น)	แล้วตั้ง	แล้วตั้ง
๗๕๒	๗ (..)	ทวี วลา	ทวี
๗๕๓	๓	ทวี. - ก็ครอบ	ทวี. - ก็...ครอบ
๗๕๓	๗	บุรุษ...	บุรุษ
๗๕๔	๑๒	โล+ก	โลก
๗๕๓	๑๔	แก้กา	แก้กา
๗๕๔	๕ (ฉบับขึ้น)	จรมโม "สึ	จ ร่มโม - "สึ
๗๕๔	๖ (..)	"เหมือน	- "เหมือน
๗๕๔	๗ (..)	"พวก	- "พวก
๗๕๕	๖	โลกเกิน	- โลกเกิน
๗๕๑	๒ (ฉบับขึ้น)	อพูพลาปฐา	อพูพลาปฐา
๗๕๑	๕	แก้คำ	แก้คำของมือ
๗๕๓	๕	ความเห็น	ความเห็น

หน้า	บรรทัดที่ (นับลง)	คำผิด	แก้เป็น
๓๙๓	๙ (นับขึ้น)	ณ มตุตม์	ณเมตุตม์
๔๑๗	ฉวางสุต	อธิอ้าง - คำว่า	- อธิอ้าง - คำว่า :
๔๓๔	๒	ครวรก	ครวรก;
๔๓๔	๓	วิทยา	วิทยา;
๔๓๔	๔	แล้ว	แล้ว;
๔๓๔	๕	เชื้อ	เชื้อ;
๔๓๖	๕ (นับขึ้น)	ทาย	ทาย
๔๐๑	๑๐	ยี่โลเก	ยี่ โลเก
๔๒๔	๑๖ ที่ ๑๗	อภิชาติ อวชาติ อุนชาติ	อวชาติ อุนชาติ อภิชาติ
๔๒๕	๒	ทินเขา	ทินเขร
๔๔๕	๗	ว่ารู้ความ	ว่ารู้ ความ
๔๔๕	๘	มิตต (๒ แห่ง)	มิตต
๔๔๗	๙	ทินคน-เขาเอง	ทินคามัน-เขาเองเป็นมาตรฐาน
๔๔๗	๑๐	แล้วก็มีคน-และสูงกว่า	แล้วก็มีคน-และสูงกว่าเขา.
๔๔๗	๑๑	เพราะว่า	เพราะมี

โอวาทๆ ใน ภนฺเต ภควา, อนุสาสกุ โน ภนฺเต ภควา,
 ยิ อุมหากิ อสุส ทิฆรคฺคํ ทิตาย สุวายเทหิ ๖ ตสฺมา ทิน โว
 ธมฺมทินฺน เอวํ ลิกฺขิตพฺพํ เย เท สุตตฺตนา ตถาคคฺคาสิตา คมฺภีรา
 คมฺภีรคฺคา โลกคฺคตรา สฺวณตปฺปิตฺตคฺคา เท กาลณ กเล อปฺสุมปฺช
 วิหริตฺตสํมาทิ ๖ น โย เนถิ ภนฺเต สุวํ อมฺเหติ ปุคฺคสมฺพวสฺสนิ
 อชฺฌาวสฺสนเทหิ ทวสิกจฺจนฺทํ ปรจฺจุโณนฺเทหิ มาสาคฺคณฺธวิเลปํ
 ธวณฺเฑหิ ชาตฺตปฺรชฺทํ สาทิยฺมฺเทหิ, เท สวโน ภนฺเต ภควา
 อมฺเหติ ปญฺเจสุ ลิกฺขาปาทสุ จิตานิ อุกฺกมิ ธมฺมํ เวเสตฺติ.

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ! ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า จงประทานโอวาท;
 ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ! ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า จงประทานอนุสาสน์;
 ที่จะเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่พวกข้าพระองค์ทั้งหลาย
 ตลอดกาลนาน” ดังนี้.

“**ลูกน้อง บรรพหินนะ! ฉะนั้นนี้ ท่านทั้งหลายพึงสำเหนียก**
อย่างนี้ว่า สุตตันตทั้งหลายเหล่านี้ อันพระศาสดาตรัสแล้ว
 มีเวลานักขัง นอรรคอันลึกซึ้ง ยิ่งกว่าวิสัยโลก ประกอบหรือเฉพาะ
 ด้วยผู้ผู้ชดช้อย เราทั้งหลาย จักเข้าถึงสุตตันตเหล่านี้แล้วแลแล้ว
 ตลอดกาลอันสัหสว” ดังนี้.

....ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ! ขอฉันมีใช้สิ่งที่จะทำได้โดยง่าย สำหรับ
 ข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้เอนแอขัดด้วยบุตร ผู้ลุ่มลึกกระแจะจันทรัน
 จากแคว้นกวี ผู้ที่ทรงมาตาเถรื่องหอมและเครื่องบูชา ผู้ยังฉันคั
 อยู่ด้วยทองและเงิน, ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า! ขอพระผู้มีพระ
 ภาคเจ้า จงทรงแสดงซึ่งธรรมอันยิ่ง สำหวักับพวกข้าพระองค์ทั้งหลาย
 ผู้ตั้งอยู่แล้วในสิกขาบท ๕ ประการเถิด.....ฯ

(รัชมทินนสูตร มหาวาร. ตี. ๑๔/๕๑๒/๑๖๕.)